

”Riva River Dance” i Järvsö 2006

En unik händelse...

Årets första möte för oss Rivaentusiaster började planeras redan i december 2005. Fast egentligen började det flera år tidigare, med en dröm som Bengt Parmell och hans goda vän Cajsas närt i flera år. Genom Järvsö rinner Ljusnan på sin väg mot havet i ett fantastiskt vackert landskap. Var skulle ett gäng Rivabåtar passa bättre än här?

Inför 2006 bestämde sig några driftiga personer i Järvsö, däribland ovan nämnda Cajsas, för att genomföra en veckolång kultursatsning med dans, sång och musik. Självklart ingick tanken att äntligen försöka få upp Rivorna också, ackompanjerade av Krügers gamla jakt Loris.

Sagt och gjort, Cajsas reste ned till vårt årsmöte i februari för att försöka tända oss på tanken, friskt ackompanjerad av Bengan. Vi som gillar lite udda upplevelser, skön natur och fest i största allmänhet tände naturligtvis direkt!

Planering och mera planering.

Att gå från tanke till handling är inte alltid så lätt, ej heller att flytta ett antal Rivor samt Loris till Järvsö och Ljusnan. För att inte tala om sjösättningen, i ett landskap där ordet KAJ möjligen är ett manligt förnamn...

Hur som helst så löste det sig. Lasse ”BOB” (Boat On Bus) Andersson hade som vanligt inga förflyttningsproblem. Själv hade jag redan hösten 2005 införskaffat en lagom lastbil att frakta ”Nina” på så detta fick bli premiärturen. Åke Benson lyckades fixa till sig ett BE-kort för tung trailer under våren vilket innebar att han fick låna undertecknads trailer för transport av sin ”Papagena”. Håkan Karlsson, med fötterna i den Uppländska myllan, hade

fixat så att en av hans leverantörer till gården tog ”Jarnea” på flaket upp till Hälsingland. John Öijermark hade heller inga problem att dra upp sin trailer med ”Bounty III” från Siljan. Enda frågetecknet var Bengan själv, som varken hade trailer eller lastbil till sin Tritone ”Corall”. Däremot hade han kontakt med Loris-gänget och hade koll på hur såväl transport som sjösättning skulle gå till. Loris skulle transporteras på en för båttransporter specialbyggd semitrailer, men för sjösättningen krävdes ytterliggare en bil i form av en 26-tons lastbil med påmonterad jättekran (80 tonmeter om jag minns rätt). Eftersom flaket på denna skulle gå tomt till Järvsö så passade det ju som hand i handske att låta Corall följa med på resan!

Ankomst, sjösättning och de fem stora...

Onsdagen den 5:e juli var det så dags. Vissa hade tjuvstartat dagen innan (Lasse BOB), kanske vis av tidigare utfärder. Järvsö hade tydligen väntat och längtat efter Rivorna, eftersom den lokale ICA-handlaren vid Lasses ankomst raskt låste upp sin stängda butik och lät Lasse plocka ihop till morgondagens frukost. Betalning kom inte på fråga...

Övriga startade i ottan och droppade in efter hand. Sjösättningen var utsatt till 13.00, vilket nästan alla klarade att tajma. Endast ett fordon saknades:

-Kranbilen (med Corall ombord) som skulle sjösätta oss!

När klockan närmade sig fyra dök monstret upp. Vid ratten satt en ung grabb som knappt hade hunnit gå ut plugget... Men ev. farhågor om utgången av sjösättningen grusades omgående. Lugnt och metodiskt, med uppenbarligen van hand, lyftes våra sex Rivor ut i Ljusnans vatten av Johan. Sjösättningen i sig var en spännande upplevelse. En bra kaj saknades som sagt, varför sjösättningen fick ske från en äng ca 5 meter över och 8 meter

från stranden. Vid lyftet svävade vi som satt i båtarna 8-9 meter upp i luften innan vi äntligen låg i vattnet...

När den sista båten gick i ljud alla Rivasirener i kör. Vi kunde givetvis inte låta bli att gasa runt lite också till den församlade publikens förtjusning. Eftersom klockan hunnit bli mer än tänkt gick vi därefter några hundra meter uppströms för förtöjning vid den av Järvsö Båtklubb speciellt utlagda Rivabryggan. Därefter snabb incheckning på pensionat Järvsöbaden inför kvällens stora event: -De fem stora...

Som inbjudna Rivagäster behandlades vi verkligen som VIP:ar! För vår skull öppnades Järvsö zoo på kvällen och vi fick en privat visning av Sveriges fem största rovdjur samt älg, myskoxe och ett antal olika ugglor som man knappt hört talas om, än mindre sett!

Har ni vägarna förbi Järvsö, missa inte att besöka Järvsö zoo! Det var en otrolig upplevelse att vandra på de kilometerlånga träspångarna några meter över marken i en för övrigt helt orörd vildmark. Vi fick möjlighet att se de skygga Lodjuren, de något mindre skygga Järvarna som hade lärt sig vad en vit hink innehåller (mat så klart!) samt en brunbjörnshona som låg och dånade 20 meter upp i kronan på en död tall. Fjällräven hade nästan bytt till sommarkostym och såg lite luggsliten ut. Kvällen på berget avslutades på toppen i skogskojan med

en utsökt buffé och därtill hörande drycker. Som tur var var det nedförsbacke hela vägen hem...

Torsdag och Loris anländer...

Förmiddagen ägnades åt navigationsövningar i älven. Utprickningen av farled följde inte precis Kort A som vi är vana vid hemifrån, men en av båtklubbens medlemmar, tillika ansvarig för utprickningen, skulle medfölja som "Lots" och visa oss rätt väg kring stenar och sandrevlar. Vi lärde oss att nedströms gick vi styrbord om den stora sandreveln mitt i älven, men uppströms gick det faktiskt lika bra att gå på andra sidan! Diverse förankrade vattentoppor, utlagda av den lokala turbåten, kunde också användas vid navigering...

Väl tillbaka igen intogs en välförkänt lunch på Stegnegård.

Eftermiddagens stora event skulle bli sjösättningen av Loris... Enda problemet var platsen för sjösättning. Ursprungligen var tanken att landsvägsbron över Ljusnan skulle användas som Kaj, men det satte såväl Länsstyrelsen som vår kranbilsoperatör stopp för... Den strandbrink som våra Rivor sjösatts från låg dessutom för långt ut från kranbilens plats med tanke på Loris vikt. Till slut valdes stranden alldeles bredvid vår bryggplats. Tyvärr var det lite grunt just där, så "kranpiloten" fick sträcka ut Loris så långt det gick, med stäven släpande i strandbanken... Lasse skulle assistera som bogserare för att få ut Loris på djupt vatten, men just då gjorde han det som ingen annan gjort (vad jag vet): -Han sköt en oljetryckssensor på BB maskin, vilket raskt resulterade i oljefyllt kölsvin och avbrutet uppdrag. Bengan fick ta över och backade föredömligt ut med Loris på släp till djupare vatten.

Sena eftermiddagen ägnades åt en båttur med våra sponsorer. Alla Rivorna hade fått ett "Transportbidrag" på 2000 pix av arrangörerna, vilka i sin tur fått ortens lokala företag att ställa upp med

kapitalet. Nu fick vi chansen att tacka så mycket för allas support genom att bjuda på en garanterat unik utfärd med våra Rivor, toppat med ett glas champagne...

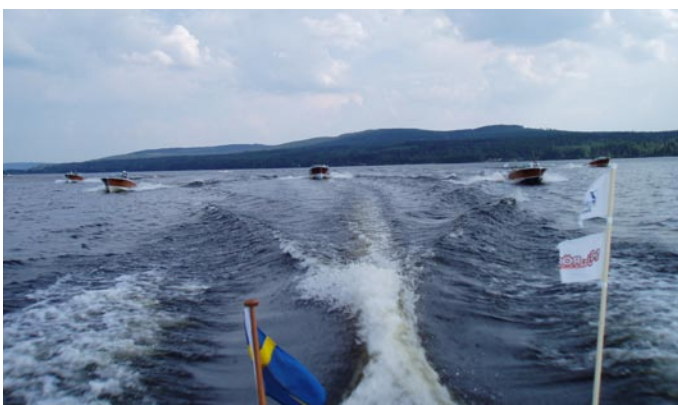

Kvällen avslutades på vårt pensionat Järvsöbaden med en improviserad middag i trädgården bestående av goda drycker och en aldrig sinande ström av ostbricker, vilka avnjöts långt in på natten i en värme som var allt annat än svensk. Tack Håkan och Doreen som bjöd oss övriga på denna höjdarkväll!

Fredag, Riva River Dance och Redarbal!

Enligt programmet för Järvsös Älvdansen skulle Rivorna genomföra en spektakulär dans på Ljusnans vatten utanför Järvsö båtklubbs sommarviste Torön. Alla visste detta, utom vi... Med tanke på att publiken dessutom fick betala för att komma ut på Torön kände vi en viss press på oss!

Alla höga ambitioner till trots; Gårdagens trevliga, men ack så sena afton, gjorde efterföljande morgon till en något utdragen frukost... Väl på benen bestämde vi oss för att ta en tur nedför älven, förbi Torön och bort till *Lincaféet*, en av våra sponsorer, för att där avnjuta en lunch inför vår uppvisning på älven. Vi hade nämligen blivit anmodade att placera oss söder om Torön, väl utom publikens synhåll inför uppvisningen kl. 15.00. Vår tanke var också att vi före lunch skulle hinna öva in en tjugis formationskörning i V-form.

Väl på plats radade vi upp oss: Åke först med sin Florida, Håkan och John på var sin sida snett bakom med sina Ariston:er, Jag lite längre bak mitt i med min Aquarama, flankerad av Bengan och Lasse med sina Tritone längs ut i V:et! Åke drog på i ca 20 knop, och vi andra hade bara att följa med och bevaka våra positioner. Värst var det för Lasse och Bengan som låg längst ut, och var tvungna att jobba med gasen hela tiden för att ligga rätt i formationen. Själv låg jag i "mittbenan" och hade inga större problem, men kunde med ett leende på läpparna njuta av hur jävla bra det gick, fast vi aldrig provat förut!! Man kunde bara hoppas att det skulle se lika snyggt ut från land också när det väl var dags...

Därefter gjorde vi som brukligt; förtöjde en massa skitdyra Rivabåtar vid en i det närmaste obefintlig flytbrygga för att sen transportera oss per ben en dryg kilometer upp till *Lincaféet* för den hägrande lunchen. Väl där så dök också Lorisgänget upp. De hade också förtöjt på samma plats, mot våra båtar...

Stärkta av lunchen tog vi oss tillbaka till båtarna. Enligt programmet avgick Loris som första uppvisningsbåt prick 15.00. Därefter stack en Riva åt gången med 5 minuters mellanrum för att presenteras med namn och data för publiken av Harald Parmell. Efter att alla båtar paraderat solo samlades vi bakom Torön för slutnummret, vår formationsflygning... Allt klaffade perfekt, bortsett från att hela älven var full av det mesta som kunde flyta, inklusive hela sommarstugor på pontoner, vilket innebar att vi hamnade väldigt långt bort innan vi till slut kunde runda upp inför publiken.

Efter avslutad uppvisning lade vi till vid en lång flytbrygga utmed den flytbro som sommartid förbinder Torön med fastlandet. Nu fick publiken chans att titta närmare på våra båtar. Som av en händelse (hur f-n gör han?) dök det upp några

brudar från en möhippa som hade bokat en körning med Lasse BOB Andersson!

Frampå sena eftermiddagen var det dags för hemfärd inför kvällens stundande Redarbal på Stenegård. Smoking var anbefalld så vi behövde lite tid för att rigga oss...

För att göra en lång historia kort: Festen på Stenegård blev en mycket trevlig tillställning med god mat och roliga tal följt av levande musik, dans och barhäng. Hem till vårt pensionat kom vi så småningom, även om vissa (dock ej Riva-gänget) behövde gediget stöd sista biten om man så säger...

Lördag, nästan katastrof och hemfärd.

Någotsånär pigga, efter ännu en höjdarfrukost utomhus på Järvsöbaden altan i medelhavsvärme, tog vi oss ner mot Rivabryggan för att förbereda oss för lyftet upp på land igen. Platsen för lyftet var flyttad till samma plats som Loris sjösattes vid, knappt 100 meter från vår "Rivabrygga". Först upp var Lasse om jag minns rätt, följt av John Öijermark. Lyften gick hur smidigt som helst med "vår" kranchaffis Johan vid spakarna. Därefter var det min tur. Innan jag lade till vid lyftbryggan hade jag plockat upp mina färdigkopplade lyftsling ur motorrummet. Lyftet började helt normalt, och själv stod jag på lastbilen för att styra in båten rätt. Ett par meter innan båten var framme vid flaket, lite snett ovanför kranbilen och en jättelik grindstolpe i sten, så det plötsligt PANG och båten föll handlöst åt babordsidan.

De tre kvarvarande slingan som fortfarande satt fast fångade upp båten en dryg decimeter ovanför stenstolpen... Själv skrek jag med full hals till Johan: -NER I SJÖN, NER I SJÖN, NER I SJÖN osv, osv! I efterhand var vi alla imponerade över med vilket lugn Johan styrde ut båten över den avsevärt mjukare vattenytan.

Väl på rätt köl igen var jag övertygad om att det var de rostfria schaklarna som var boven i dramat. Rostfritt är snyggt, men ofta inte alls lika starkt som vanligt stål. Jakten inleddes därför på andra shacklar från övriga Rivapiloter. John och Åke ställde omedelbart upp och lånade ut några av sina. Nytt lyft, pulsen på 250, men nu gick allt bra.

Väl på plats på lastbilen kollade jag lite mer i motorrummet där jag hittade ett utböjt schakel. John Öijermarks mor (tror jag det var) hittade i samma veva en schakelsprint i gruset bredvid kranbilen. Med alla delar i handen kunde "haveriutredningen" snabbt slutföras. Förklaringen till haveriet var helt enkelt att schaklet skruvat upp sig under färd på sjön, och jag, min idiot, hade missat att kolla varje schakel före lyftet!!

Numera sitter så kallade klassade schackel på plats, låsta med najtråd. Dessutom kollar jag alla stroppar och schakel noga före varje lyft... Tag lärdom, eller är det bara jag som är så här klantig?

Resan hem gick lugnt och nu väntade vi bara på att få dra iväg igen till Västkusten!

Eder förtrogne Il Capo Web

/Olle